

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 212

פרשת משפטים

מאמר השבוע
הנהגות מרן
שאלות ותשובות
מעבר לסגולה
לאשת החיל
פנינים מהפרשה
סיפור לשבת
"למהדרין"

לרפואת משה בן רותם

לעילוי נשמת ניסן מורד בן אסתר

שבת שקלים - שבת מברכין

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	17:15	17:12	17:13	17:15
יציאה:	18:07	18:04	18:05	18:07
ר"ת:	18:46	18:42	18:43	18:45

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:55

שמעון, תוריד את פח האשפה בבקשה.

הַקְּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא מַכִּיר אוֹתָנוּ טוֹב יוֹתֵר מִמַּה שֶׁאֲנַחְנוּ מַכִּירִים אֶת עַצְמֵנוּ, וְהוּא יוֹדֵעַ גַּם אֶת עֲתִידֵנוּ וּבוֹחֵן לִבּוֹתֵינוּ. יְהוּדִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל לְפַרְנֵס אֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ בְּוַדַּאי שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ רוֹצֶה שֶׁיִּהְיֶה לוֹ קַל וְנוֹחַ, וּפַרְנָסָתוֹ תַּגִּיעַ אֵלָיו בְּרֶוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם. אֲבָל פְּעָמִים שֶׁיּוֹדֵעַ הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שֶׁאִם יְקַבֵּל הַיְהוּדִי פַּרְנָסָתוֹ בְּנָקֵל יִגְבַּהּ לִבּוֹ בִּגְלָל "יְכוֹלוֹתָיו הַמֻּפְלָאוֹת" לְהַרְוִיחַ כָּל כָּךְ הַרְבֵּה כֶּסֶף בַּעֲבוֹדָה קַלָּה שֶׁכָּזֹאת, וְאוֹמֵר בְּלִבּוֹ מִי עוֹד כָּמוֹנִי מֻצְלָח בַּעֲסָקִים וְכַדּוֹמֶה. וא"כ הַשֶּׁפַע עַצְמוֹ שֶׁהִשְׁפִּיעַ עָלָיו הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ הוּא הַגּוֹרֵם לָאָדָם שֶׁלֹּא יְכַנַּע לִבּוֹ לִפְנֵי בּוֹרְאוֹ.

בְּעֵינַי רָאִיתִי יְהוּדִים שֶׁהִצְלִיחוּ בִּזְמַן מוּעָט לְהִתְעַשֵּׁר, וְאֵינָם מוּכָנִים לְקַבֵּל מוּסָר מֵהָרַב אִם אֵינָם עֲרֵבִים לְאָזְנָם. וּכְשֶׁשָּׁאַלְתִּי אֶחָד מֵהֶם מַדּוּעַ אַתָּה לֹא בָּא לַשִּׁעוּרִים בְּבֶעְבָּר, תְּשׁוּבָתוֹ הָיְתָה "הָרַב, תָּבוֹא אֵלַי הַבַּיְתָה לְלַמְּדֵנִי וַאֲשַׁלֵּם לָךְ אֶת שְׂכָרְךָ הָרָאוּי". לְצַעֲרִי לֹא מָצָאתִי זְמַן פָּנוּי עֲבוּרוֹ, וְכָךְ נִשְׁאַר הוּא לְלֹא שִׁעוּר תּוֹרָה קָבוּעַ, וְהַהֶמְשֵׁךְ יָדוּעַ.

גְּבָרִים רַבִּים שֶׁמְּפַרְנְסִים אֶת מִשְׁפַּחְתָּם לְבַדָּם, פְּעָמִים מַרְשִׁים לְעַצְמָם לְהִתְנַהֵג בְּזִלְזוּל לְנִשּׁוֹתֵיהֶם אוֹ לְיִלְדֵיהֶם, בְּחָשְׁבָם בְּלִבָּם מַה הֵם שָׁוִים בְּלְעָדַי, הֲרֵי אֲנִי "מְפַרְנֵס" אוֹתָם, וְהֵם כְּמוֹ "פָּרָזִיטִים" חַיִּים עַל חֶשְׁבּוֹנִי.

וְכֵן לְהֵפֶךְ. נָשִׁים שֶׁזָּכוּ שֶׁבַּעֲלֵיהֶן לוֹמְדִים תּוֹרָה, אוֹ פָּשׁוּט לֹא מַצְלִיחִים לְהָבִיא מַשְׂכֹּרֶת מְכֻבֶּדֶת, וְהֵן עוֹבְדוֹת בַּעֲבוֹדָה שֶׁמַּכְנִיסָה לָהֶן כֶּסֶף רַב, מַרְגִּישׁוֹת הִתְנַשְּׂאוּת עַל בַּעֲלֵיהֶן, אֵיזֶה גֶּבֶר הוּא שֶׁלֹּא יָכוֹל לְפַרְנֵס אֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ, אוֹמְרוֹת לְבַעְלֵיהֶן בְּלִבָּם. מַחֲשָׁבוֹת אֵלּוּ כַּמּוּבָן גּוֹרְמוֹת לְהֶרֶס הַתָּא הַמִּשְׁפַּחְתִּי.

כְּפִיּוּת טוֹבָה

תָּאֳרוּ לְעַצְמְכֶם כַּמָּה כְּפִיּוּת טוֹבָה יֵשׁ בְּמַחֲשָׁבוֹת אֵלּוּ, הֲרֵי הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ קוֹרֵא מַחְשָׁבוֹת לִבֵּנוּ, וְאוֹמֵר, אֲנִי רִחַמְתִּי עָלָיו אוֹ עָלֶיהָ וְעָשִׂיתִי אוֹתָם כְּצָנוֹר בְּלִבַּד לְהַעֲבִיר פַּרְנָסָה לְמִשְׁפַּחְתָּם, וְהֵם שָׂכְחוּ מִמֶּנִּי וְחוֹשְׁבִים "אֲנַחְנוּ הִרְוַחְנוּ".

וּכְדֵי שֶׁדְּבָרִים אֵלּוּ לֹא יִקְרוּ, גּוֹרֵם הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ לְקֹשִׁי כַּלְכָּלִי, כְּדֵי שֶׁכָּל צַד יָבִין אֲנִי לְבַדִּי לֹא שָׁוֶה כְּלוּם, וְרַק יַחַד עִם רַעְיָתִי אוּלַי נוּכַל לְהִתְקַיֵּם. וְהֶחָשׁוּב מִכֹּל לֹא יִתְגָּאוּ בְּלִבָּם, שֶׁהֲרֵי בְּקֹשִׁי הֵם מְסַיְּמִים אֶת הַחֹדֶשׁ.

אֲנִי אוֹרִיד אֶת הַזֶּבֶל?!

כַּמָּה הָיִינוּ רוֹצִים לִהְיוֹת חֲכָמִים יוֹתֵר, לְהָבִין דָּבָר מִתּוֹךְ דָּבָר, לְהָבִין אֶת הַגְּמָרָא הַקְּדוֹשָׁה, וּבְוַדַּאי לִזְכֹּר אֶת תַּלְמוּדֵנוּ, לְחַדֵּשׁ חִדּוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בַּתּוֹרָה, לְחַבֵּר סְפָרִים עֲמֻקִּים בַּהֲלָכָה, וּבְיַד הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ לְסַפֵּק לָנוּ מְבֻקָּשֵׁנוּ זֶה, וּבְוַדַּאי שֶׁהוּא יִשְׂמַח אִם נִהְיֶה חֲכָמִים יוֹתֵר.

אִם כָּךְ מַדּוּעַ לֹא נוֹתֵן לָנוּ חָכְמָה יְתֵרָה, וּבְמָקוֹם זֶה צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לַעֲמֹל קָשֶׁה לַהֲבָנַת הַתּוֹרָה, וְשׁוּב אֲנַחְנוּ שׁוֹכְחִים.

אֶת הַתְּשׁוּבָה אָבִיא עַל פִּי מָשָׁל: תָּאֳרוּ לְעַצְמְכֶם הַגְּבָרִים שֶׁבֵּינֵיכֶם, שֶׁאַתֶּם קְמִים בַּבֹּקֶר וְאַתֶּם מְגַלִּים שֶׁקִּבַּלְתֶּם "הֶאָרָה מִשָּׁמַיִם", וְאַתֶּם מְבִינִים דְּבָרִים עֲמֻקִּים מְאֹד בְּתוֹךְ רְגָעִים סְפוּרִים, וְאַתֶּם זוֹכְרִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה, בְּקִצּוּר גְּאוֹנִים כְּמוֹ מָרָן רַבֵּנוּ עוֹבַדְיָה יוֹסֵף זצ"ל.

וְהִנֵּה כְּשֶׁאַתֶּם חוֹזְרִים בָּעֶרֶב לְבֵיתְכֶם מְבַקֶּשֶׁת מִכֶּם רַעְיָתְכֶם "שִׁמְעוֹן, תּוֹרִיד אֶת הַזֶּבֶל, בְּבַקָּשָׁה".

אֲנִי?! אֲנִי אוֹרִיד אֶת הַזֶּבֶל? אֲנִי, שֶׁכָּל הַתּוֹרָה מוּנַחַת בְּרֹאשִׁי, וּמִכָּל הָעוֹלָם שׁוֹחֲרִים לְפִתְחִי לִשְׁמוֹעַ אֶת חַוַּת דַּעְתִּי הַהֲלָכָתִית, אֲנִי אוֹרִיד אֶת הַזֶּבֶל?

כָּךְ כְּפִי הַנִּרְאֶה תִּהְיֶה תְּשׁוּבָתְכֶם, וְכָךְ יִהְיֶה אִם הָאִשָּׁה תַּהֲפֹךְ בֵּן לַיְלָה לַחֲכָמָה גְּדוֹלָה, קָשֶׁה יִהְיֶה לָהּ מְאֹד שֶׁלֹּא לְהִתְגָּאוֹת עַל בַּעְלָהּ וְהַסּוֹבְבִים אוֹתָהּ. לָכֵן אָמַר הַבּוֹרֵא לְטוֹבָתְכֶם אַשְׁאִיר אֶתְכֶם כְּמוֹ שֶׁאַתֶּם, אָמְנָם תִּתְאַמְּצוּ הַרְבֵּה, אֲבָל תִּשָּׁאֲרוּ עֲנָוְתָנִים, וְזֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב מֵאֲשֶׁר לִהְיוֹת חֲכָמִים אֲבָל בַּעֲלֵי גַּאֲוָה.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "יגל לבי".

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\רפואה \הצלחה בטל:03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17 , סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

בית אומר

בראשות הגאון רבי יצחק כהן שליט"א

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

נא לשמור על קדושת הגליון

שאלות ותשובות

מאת מורנו הרה"ג יצחק כהן שליט"א

שאלה: אנחנו בבית לא אוכלים דגים עם גבינה, אבל רציתי לדעת אם מותר לאפות באותו תנור ביחד בצק שיש עליו גבינה ובצק שיש עליו טונה?

תשובה: מותר לאפותם, דכל המנהג לאיסור זה רק דגים וחלב ממש אבל לא טעם וזיעה(עיין הליכו"ע ח"ז עמ' כ).

שאלה: רצינו לדעת מה עדיף לעשות לע"נ הסבא שנפטר לקנות ס"ת או לתרום ספרים לבתי מדרשות?

תשובה: בספר חסידים (קדמון לפני 1000 שנה) (סימן תד) כתבו שעדיף לקנות ספרי לימוד שילמדו בהם מאשר ס"ת דהשימוש שיעשו בספרי הלימוד יהיה יותר הרבה פעמים מאשר בס"ת, וממילא הזכות גדולה יותר.

שאלה: אני ב"ה חזרתי בתשובה, אבל אבא עדיין חילוני ורחוק מהדת מאוד מאוד והוא עכשיו חולה בביה"ח ורציתי לדעת האם יש לי מצווה לבקר אותו ולדאוג לו?

תשובה: ודאי ובודאי, יש מצווה גדולה לבקרו ומרן פסק (ביור"ד ס' ר"מ) שגם אם אביו "רשע" חייב בכיבוד הורים, ואביך בעז"ה יתקרב מאוד מאוד לדת, יחד עם שאר עם ישראל שיזכו להתקרב לתורה ולאבינו שבשמים במהרה בימנו.

שאלה: אני שיפוצניק במקצועי, ולפעמים אני עושה שיפוצים אצל אנשים טובים שאינם שומרים תורה ומצוות ומגישים לי לשתות בכוסות שאני בטוח שלא הטבילו אותם האם מותר לי לשתות?

תשובה: אסור להשתמש בכלי שאינו טבול אפילו פעם אחת (רדב"ז ח"ח ס' קו) וצריך למצוא דרך במקומות כאלה לשתות מכלי חד פעמי ועשיתה כחכמתך לא לפגוע מצד אחד וגם לא לעבור על ההלכה (אבל השתייה שבפנים אינה נאסרת שאם יעבירנה לחד פעמי מותר לשתות, רמ"א בס"ס קכ).

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

בזכות מסירות הנפש של חקלאי המושב

רב אזורי "גזר" וראש המכון למצוות התלויות בארץ, הרה"ג שניאור זלמן רווח שליט"א, סיפר כי באחת משנות השמיטה, ירד במועצה האזורית גזר, ברד חזק אשר הפיל את הפריחה שעל העצים שמהם כאמור, אמורים לחנוט הפירות. הנזק נאמד בכ-8.000.000 שח!!! אך במושב "בית עוזיאל" בו הוא משמש כרב לא נגרם כל נזק כי שם שומרים שמיטה כדת וכהלכה!

כאשר סיפר זאת למופת הדור, הגאון רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הוא שמח על כך מאוד ואמר שהתקיימה בהם ברכת התורה לשומרי השביעית.

הרב שניאור זלמן רווח, הקשה: והרי בספר "מאירת עיניים", כתב שכיום השמיטה היא רק מדרבנן כמו שפסק מורנו הרב בספריו? "בכל זאת בגלל מסירות הנפש של החקלאים הם זכו לנס". השיב מרן בחביבות **(מתוך הקדמת ילקוט יוסף, שביעית).**

מעבר לסגולה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

אריכות ימים ופרנסה טובה

אריכות ימים מעל הטבע

כשהיה הרב יוסף שלום אלישיב זצוק"ל כבן שלושים לקה בלבו. הרופא שבדקו הודיעו שאין מה לעשות, ועל־פי דרך הטבע נשארו לו שבועיים לחיות. הרב הלך להיבדק אצל רופא אחר, ששב ואמר לו את אותם הדברים. חזר לביתו והודיע לרבנית שהוא הולך לבית הכנסת 'אהל שרה' שבשכונתו ללמוד תורה. שאלה הרבנית ומה עם דברי הרופאים, השיב לה רבינו 'הרי גם לדבריהם אין מה לעשות, ואם יש לי עוד כמה ימים לחיות מוטב שזה יקרה ביושבי אצל הגמרא!'... למותר לציין שהרב האריך ימים ונפטר בשיבה טובה בגיל מאה ושתיים שנים. ו'בדרך צחות' ניתן להוסיף שהרב האריך ימים יותר מהקרדיולוג שקצב לו לחיות שבועיים.

זוכים לברכת שמים

בסיומה של הפרשה מבטיח בורא עולם למשה רבינו שכל ההולכים בדרך ה' יזכו לברכה, "וברך את לחמך ואת מימיך, והסרתי מחלה מקרבך". (שמות כג, כה-כו).

שואל ה'זרע שמשון', הרי בגמרא מבואר (מועד קטן כח ע"ב) שישנם שלושה דברים שאינם תלויים בזכויותיו של האדם אלא תלויים הם במזלו, ואלו הם 'בנים, חיים ומזונות' ואילו כאן משמע מהפסוקים שחיים ומזונות תלויים במעשיו של האדם.

כל אחד ומזלו

מבאר 'זרע שמשון', כי לכל אדם יש את המזל שלו, יש כאלה שהתברכו במזל של בנים, חיים ומזונות, ויש כאלה אשר לא זכו לכך. אך יכולים לשנות מזלם על־ידי שיהיו להם 'זכויות גדולות' כפי שביארו התוספות (שבת קנו ע"ב ד"ה אין מזל). ועל זה אומר לנו בורא עולם שכאשר אדם עובד את ה' באמת, הקב"ה משאיר אותו במזלו, עם כמות הלחם והמים שנגזרה עליו לחיות בהם. אך הוא מברך את מעשי ידיו. כלומר, ייתכן שאותו אדם נותר עם אותו 'תלוש משכורת' כי אין לו זכות גדולה לשנות את מזלו, אך הקב"ה מברך את המעט שיש לו, ככתוב (שמות כג כה) "ועבדתם את ה' אלהיכם, וברך את לחמך ואת מימיך", דהיינו פרנסתו תהיה טובה ומבורכת כמו אדם עשיר.

יחד עם ברכת הפרנסה באה גם ברכת הבריאות, כי ענייני הבריאות תלויים בענייני המזון, וכפי שמבארת הגמרא (בבא קמא צב ע"ב) את דברי הפסוק "וברך את לחמך ואת מימיך" זו פת במלח וקיתון של מים, מכאן ואילך "והסירותי מחלה מקרבך"; ולכן, סמוך לברכת הפרנסה מציינת התורה את ברכת הרפואה לה זוכה האדם העובד את ה'.

כיצד זוכים לאריכות ימים

מהי הדרך שעל ידה נזכה לאריכות ימים? הגמרא מגלה מידע מדהים (חגיגה ד ע"ב), מסופר על רב ביבי בר אביי, שהיה רגיל מלאך המוות לבקר בביתו ולספר לו סיפורים מן העבר, באחד הפעמים סח לו על אירוע שהתרחש בימי בית המקדש השני, פעם אחת אמר מלאך המוות לשלוחו 'לך והבא לי את מרים שמקלעת שיער הנשים', מבואר בתוספות (ד"ה הוה) 'מרים' זו היתה אמו של ישו הנוצרי שחי בימי בית שני. אך השליח טעה ולקח את נשמתה של 'מרים מגדלת התינוקות', כשהתבררה הטעות, אמר השליח למלאך המוות אם כן אחזיר את החיים לאשה שלקחתי את נשמתה בטעות, אמר לו מלאך המוות מכיון שהבאת אותה הנח לה, ותישאר עם המתים.

שאל רב ביבי את מלאך המוות מכיון שאותה אשה נפטרה בטרם עת, מה עושים את שנות החיים שהיו קצובות לה שלא באו לידי מימוש? השיב לו מלאך המוות אם יש תלמיד חכם ש'מעביר על מידותיו' וחלה ונטה למות, בזכות ש'מעביר על מידותיו' אני מוסיף לאותו תלמיד חכם את השנים של הנפטר בטרם עת, ובאותם שנים הנוספות לו הוא נעשה חילופו של מת וחי במקומו.

ובכך גילתה לנו הגמרא את הסוד, ל'העביר על המידות' אם משהו פגע בנו או בייש אותנו, אם נעביר על המידות ונסלח ולא נקפיד בשמים אנו נחשבים מאותם אלו ה'מעבירים על מידותיהם' וזכאים לתוספת שנות חיים.

שימו לב!

ה'מספר החדש' לתיאום הרצאות

055-67-25-138

כמו כן נותרה כמות מוגבלת של הספר 'מעבר לסגולה'

ניתן לפנות להידברות 073-222-1250

בית אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

לאשת החיל

עין טובה – חלק ב'

"אמא, נכון הכתב שלי יותר יפה מחברה שלי...?"

האינסטינקט הראשוני של כל אמא זה להגיד "ברור! יש לך את הכתב הכי יפה בכיתה", כל אחת רוצה שהילדים שלה ירגישו שהם טובים, מוצלחים, שהביטחון העצמי שלהם יהיה איתן וחזק.

אבל באיזו דרך לעשות זאת? בטח ובטח שלא על חשבון אחרים. הכי קל זה לתת לאחד ביטחון על חשבון האחר, יותר קל להגיד לילדה שלך שיש לה כתב יותר יפה ממישהי מסוימת מאשר לחזק אותה במה שיש לה בלבד.

צריך ללמד את הילדים שלנו, מגיל קטן, לא להתגאות על האחר – שלא ירגישו גאווה בליבם. לדבר על זה, לשים את העניין על השולחן.. שאנחנו יכולים להרגיש גאווה על אנשים אחרים, על אנשים שהם לא בדרך שלנו, או לא התקבלו לתלמוד תורה שאנחנו התקבלנו.. אבל זו לא הדרך שהשם אוהב, מידת גאווה זו המידה הכי שנואה על הקב"ה.

נבהיר לעצמנו ולילדים שכל מה שאנחנו זה מתנת חינם מאת בורא עולם, גם אם הילד חכם יותר מכולם בכיתה אף פעם לא להראות טיפת גאווה על מישהו אחר, אלא הפוך. לנתב את החכמה לעזור לאחרים.. תמיד לפמפם ולחזור שכל מה שאתה משיג בחיים זה רק מתנה מהשם. כמו שהוא נתן חכמה הוא יכול לקחת, ואם נתגאה – הוא בוודאי ייקח, כי הוא אוהב אותנו ורוצה שנהיה קרובים אליו על ידי מידת ענווה ותפילה.

אדם שמקבל הכול ביתר קלות, בוודאי יתרחק מהקב"ה – כי אין לו כביכול מה לבקש מהשם, יש לו הכול. אדם כזה שהקב"ה אוהב אותו – הוא יעיר אותו, לא תמיד בדרך נעימה, ואז בעל כורחו ייזכר שהוא באמת כלום בלעדי בורא עולם.

אז בואו נחנך את עצמנו, ולא נחכה שהקב"ה יחנך אותנו. נעבוד על מידת הענווה בעצמנו. נבין שהשם יתברך הוא זה שאחראי על הכול, הוא נותן לכל אחד בדיוק מה שטוב לו. גם בין הילדים, שיתרגלו מגיל קטן לא להתגאות אחד על השני. ילד מוצלח שיש לו ניסיון גדול להתגאות בכך – צריך לעזור לו להוריד את הרגשת העליונות שלו, ולהבהיר שהכול זה מתנה מאת השם, לחזור על זה כל הזמן בעקביות ובסוף זה יכנס לליבו והוא יבין שזה לא ממנו. ואין לו מה להרגיש מעל כולם.

כל ילד ובכלל כל אדם צריך לדעת את המעלות שלו, את הדברים הטובים שיש בו, הכוונה היא לא להתגאות מעל אחרים, אבל בוודאי שכן צריך תמיד לתת לילד הרגשה שהוא טוב, שיש בו מעלות מיוחדות. לתת לו ביטחון והרגשה טובה אבל לא על חשבון אף אחד אחר. בלי השוואות. פשוט להודות לקב"ה על דברים טובים שהשם חנן אותנו.. עבור כך אין צורך להגיד "את הכי יפה בכיתה", "הכתב שלך יותר יפה משל פלונית", "אתה הילד הכי מוצלח בישיבה" וכו'... אלא כל אחד יסתכל על הדברים הטובים שיש בו ויגיד תודה להשם על המתנות שנתן לו, וכך אף ילמד לראות דברים טובים בחברים.

לפעמים הילדים מספרים לנו על אחרים בכיתה שקשה להם, או עושים מעשי קונדס – לעולם אל תאמרי משהו רע על ילד כזה.. אנחנו לא יודעים מה הניסיון שלו או של הוריו, אנחנו לא יכולים לשפוט אף אחד.

ומעבר לכך, הילד שלך לומד להגיב לפי התגובה שלך. הוא לומד איך לחשוב על אנשים ששונים ממנו. כל אחד הוא בריאה של השם יתברך, כל אחד עם הקושי שלו. והיום זה הילד של השכנה, מחר זה הילד שלך... אין ביטוח לאף אחד.

ילד שכל ימיו מתרגל להרגיש יותר מהשני, או שרואה שבבית אמא ואבא מדברים בגנות אחרים – יהיה לו מאוד קשה להתנהל בחיים.. אדם גאוותן חייו אינם חיים. תחשבו מה קורה שילד כזה מתחתן.. איך הוא יקבל את אשתו ששונה ממנו? איך הוא יתמודד כשלא יקבלו אותו למקום שהוא מאוד רוצה? איך הוא יקבל את זה שלפעמים אנשים מצליחים יותר והוא דווקא נוחל אכזבה? ועוד ועוד המון מקרים שכולנו נתקלים, ועוד נתקל בהם במהלך החיים.. צריך חוסן נפשי של מידות טובות ואמונה שהשם מנהל את העולם ואנחנו כלום. כשאת יודעת שאת כלום, יותר קל לקבל מה שעובר. כי רק מודים על כל הטוב... שבת שלום!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 058-3266571

פניים מהפרשה

וְאִם אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת אֲדֹנִי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי: וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹקִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל הַדֶּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם: (משפטים פרק כא ה - ו)

התורה כותבת שעבד עברי נמכר לשש שנים ואם רוצה להמשיך לעבוד אצל האדון צריך לרצוע את אזנו משום שאמר "אהבתי את אדוני ואת אשתי ואת בני לא אצא חפשי".

ונשאלת השאלה כיצד מקדים העבד את אדונו לאשתו, הרי ודאי שהיא כגופו ואותה יותר אוהב ומחשיב מאשר את אדונו?

אלא לומדים מפה יסוד חשוב היות והאדון הוא זה שהביא לעבד את האשה (אע"פ שמטרתו היתה להרבות לעצמו עבדים) יש לו להכיר טובה וזה מפורש בכתוב "אהבתי את אדוני" ואח"כ "ואת אשתי". כי חייב לו הכרת הטוב על שהשיא לו אשה ודאג לו עד הלום.

וכך כתוב גם אצל יוסף הצדיק, כאשר אמר לאחיו **"וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹקים חָשְׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֹׂה כַּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיֹת עַם רָב"** (בראשית כ) - כלומר יצא מכך דבר טוב לכן אל תיראו.

וכן אצל משה רבנו לא רצה להכות את היאר ואת האדמה כי קיבל מהם איזו טובה בחייו.

וזה גם כן אחד מהטעמים למצות כיבוד הורים – הכרת הטוב. ועל ידי שיתרגל בה יגיע להכיר טובה למי שבראו ומשגיחו עליו תדיר – האל הגדול הגיבור והאדיר.

(הרב יצחק גיאת שליט"א)

סיפור לשבת

שבענו מטובך

סיפרו פעם לרבנו ה"חפץ חיים" זצ"ל, שהרבה חיילים יהודים אוכלים נבילות וטריפות בצבא הרוסי.

מה עשה?

טרח והתרים כסף מעשירים שהכיר והקים מטבח כשר לחיילים היהודים כדי להצילם ממאכלות אסורות.

באחד הימים, סיפר לו אחד העסקנים: "כבוד הרב, ראיתי שלאחר שהחיילים אוכלים במטבח הכשר הם פונים למטבח הרגיל ושם אוכלים מאכלות אסורות, חבל על הזמן של כבודו שמשקיע כדי להתרים על עניין זה".

"אם כך קורה, סימן שצריך לאסוף יותר כסף!!!". הגיב החפץ חיים.

"לא הבנתי, למה הרב מתכוון".

"כנראה שחסר אוכל במטבח ומפני שהם נשארים רעבים הם הולכים לרעות בשדות זרים". הסביר הרב.

"לא, ראיתי שיש כמויות גדולות של אוכל ולא חסר דבר". התעקש העסקן.

"אז כנראה, שצריך להחליף את הטבח! צריך טבח שיודע להכין אוכל טעים יותר. אם האוכל היה טעים ובכמות מספקת אין שום סיבה שילכו לחפש מים בבורות נשברים לאכול מאכלות אסורות!"

כדי שילדנו או תלמידנו יאהבו את לימוד התורה וירגישו בטעמה המתוק יש "לבשל" להם את הלימוד בצורה טובה ולהגיש להם את התורה בצורה מעניינת ואז ממילא לא ילכו לחפש סיפוקים במקומות או במקצועות אחרים וכך לא יעזבו לעולם את דרך המלך ועל כך תפילתנו: "קדשנו במצותיך ושים חלקנו בתורתך שבענו מטובך".

נקודה למחשבה ל"טבחים": הרבנים, ההורים, המורים, הרמי"ם, מחברי הספרים, מגידי השיעורים והמרצים ושאר מזכי הרבים...

(מתוך סדרת הספרים "שולחן שבת ערוך". ניתן להשיג בכל חנויות הספרים או בפלא' 054-8494380).

"למהדרין" כשרות הלכה למעשה
מאת הרב שי עמר שליט"א

מלכודת כשרות - קניית בשר טרי ללא השגחה צמודה.

ישנה תופעה מאוד מדאיגה בתחום כשרות הבשר שלצערינו צוברת תאוצה גם במקומות שרבים מהצרכנים שומרי תורה ומצוות קלה כבחמורה, כאשר במרבית הפעמים התוצאות לא נעימות ומי שעלול לשלם על כך זה הלקוח.

א. כיום רבים קונים בשר טרי לשבת או לחג או אפילו לאמצע השבוע , הולכים לסופר הקרוב או הרחוק מגיעים למתחם הבשר , שם יש וטרינה מרהיבה עם חלקי בשר בקר או עוף והודו, כולל שירות מהיר של פירוק וטחינה במקום.

עד כאן ממש "תענוג".

כאשר מגיע הלקוח ושואל את המוכר (שלעיתים אין לו שום קשר לדת או לכשרות ולפעמים אפילו גוי אריתראי עומד לשרת את הלקוח) מה הכשרות ? הוא עונה לו בביטחון בלתי ניתן לעירעור – "כאן הכל בד"צ" במקרה הטוב הוא אפילו מנפנף במדבקה של הכשרות ומכאן הדרך קצרה לקנות לשלם וללכת לבשל תבשיל משובח על סמך הדברים של ...

ב. יש אונאה נוספת בענין, כאשר מגיע לוקח תמים, או אמא צדיקה שהבן הנשוי שלה חזר בתשובה, והיא קונה בשבילו רק "בד"ץ " מסוים אותו הוא ביקש, ומישהו שאין לו שום סמכות הלכתית או סמכות מגוף כשרות אלא על דעת עצמו (לאחר הסכם עם בעל המקום) כותב אישור כשרות ומבטיח בתעודה המוצגת על ידו שכל הבשרים כאן זה בהכשר לדוגמא א' וב' . ועל דעת זה האימא הנ"ל קונה , בסוף לאחר חודש מתברר לה שזה בד"ץ , אבל לא הבד"ץ שהבטיחו לה בתעודה, וכשאר היא שואלת את "נותן הכשרות " הוא עונה לה בפשיטות "מה הבעיה? ההכשר שקיבלת לא טוב ? הוא יותר טוב ממה שהבן שלך אוכל?

רבותי שומו שמיים – אני הולך לקנות כשרות מסוימת ואתה מבטיח לי שזה מה שאני קונה, אתה לא אומר את האמת, ונותן לי כשרות אחרת גם אם לפי דעתך זה רמה גבוהה מאוד, אדון יקר, זה נקרא אונאה ! זה נקרא שקר ! הבטחת ולא קיימת .

לצערי בעיני ראיתי בשנת השמיטה הקודמת באחד הסופרים ברחבי הארץ תעודה על כשרות ירקות מהסוג של אישור כשרות אנונימית ללא גוף רציני ואחראי שעומד מאחור (כאשר עם כל הכבוד לא ידוע לאף אחד מה הרקע והידע בכשרות של נותן הכשרות). כאשר על התעודה רשום כשרות בד"ץ עדה חרדית, ובפועל ראיתי בדיוק שמפרקים סחורה וביקשתי מ"המשגיח" לראות את התעודה, היה רשום שם השגחה אחרת לחלוטין! כשהערתי להם שזה אונאה לאלו שלא אוכלים את אותו "הכשר" ולפחות שיציינו זאת בתעודה הדברים נפלו על אוזניים לא קשובות ולא מתחשבות וטענו לי "ההכשר שהבאנו הוא מצויין , לא פחות ממה שרשום בתעודה".

הבטחות לחוד ומעשים לחוד.

זה חלק קטן מהבעיות שנוצרות מקניית מוצרים ובמקרה שלנו, מקניית בשר טרי בוטרינה ללא השגחה צמודה של גוף כשרות ידוע ומוסמך, אלא סומכים על..... את האמת אני לא יודע על מי באמת סומכים אולי תאמרו לי אתם ?

העולה מן האמור – אל תתפתו לקנות בשר טרי שנמכר בתפזורות (בויטרנה של הסופר) אם אין השגחה צמודה על ידי גוף כשרות מוסמך , ויש שם תעודה ברת תוקף , ויש שם משגיח צמוד שאם יש לכם שאלות יש עם מי לדבר (ובפרט הבעיה גדלה כשמוכרים בויטרנה חלקי בשר מכמה הכשרים שאז הפיקוח צריך להיות גבוה לודאות שאין עירבוב בין ההכשרים).

אל תסמכו על מדבקות והבטחות שאין להם כיסוי חבל שבסוף תשמעו שסופר "פלוני" נתפס על תרמית בבשר כאשר אתם חלק ממלכודת הכשרות הזאת.

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים